

teční stížnost nenapadá sice rozsudkový závěr, podle něhož krádež byla obžalovanou dokonána, nýbrž napadá jen výrok o účinné lítosti. Než tuto otázku netřeba v souzeném případě řešiti, poněvadž v napadeném rozsudku zjištěny jsou veškeré zákonné známky nedokonané, nikoli, jak za to mylně má soud prvé stolice, dokonané krádeže. Při nedokonané krádeži jest však účinná lítost jako důvod beztrestnosti podle § 187 tr. zák. zásadně vyloučena, neboť zákonného předpisu o účinné lítosti nelze použití při pouhém pokusu krádeže (srov. na př. rozh. čís. 186, 980, 2642 a j. sb. n. s.). Jelikož pak v kabelce, kterou chtěla obžalovaná D-ové odciziti, bylo 243 Kč, a kabelka s tímto penízem nepřevyšuje 500 Kč, jde s ohledem na § 1 odst. 1 zákona ze dne 21. března 1929, čís. 31 sb. z. a n. a §§ 8, 460 tr. zák. jen o přestupek, nikoli o zločin nedokonané krádeže.

Čís. 3556.

Navrhuje-li se, by byla věc odňata soudu postižení příslušnému podle § 52 odst. první tr. ř. a byla přikázána jinému soudu v obvodu téhož vrchního soudu, přísluší podle §§ 62, 63 tr. ř. rozhodnouti o tomto návrhu vrchnímu zemskému soudu.

(Rozh. ze dne 3. července 1929, Nd I 286/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací postoupil spisy krajského soudu v Mostě vrchnímu soudu v Praze,

n e b o ť

vzhledem k tomu, že se podle předkládací zprávy krajského soudu v Mostě navrhuje, by tato věc byla odňata krajskému soudu v M o s t ě jako soudu postižení příslušnému podle § 52 odst. první tr. ř. a by byla přikázána krajskému soudu trestnímu v P r a z e, přísluší podle §§ 62, 63 tr. ř. rozhodnouti o tomto návrhu nikoliv nejvyššímu soudu, nýbrž vrchnímu soudu v Praze.

Čís. 3557.

Není na závalu, by opravný prostředek, jež obžalovaný podal, nebyl přes jeho označení jako odpor posuzován a zkoumán jako zmateční stížnost, poukazuje-li k ní svým obsahem a smyslem.

Výtka obžalovaného, že doručená mu obsílka k hlavnímu přeličení nezněla na správný den, nýbrž na den pozdější, napovídá zmatečnost podle § 281 čís. 3 tr. ř. pro porušení § 221 tr. ř.

(Rozh. ze dne 4. července 1929, Zm I 339/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu